

5. Abrahám věří, že mu Hospodin splní slib – bude mít potomka

Abraháma a jeho ženu Sáru trápilo, že stále nemají děti, i když jim je Hospodin slíbil. Hospodin Abraháma ujišťoval: „Tvá žena opravdu bude mít syna a dáš mu jméno Izák.“

Abrahámovi bylo už přes sedmdesát let. Se svou krásnou manželkou Sárou, kterou měl moc rád, žil v zemi Kanaán. Nic jim nechybělo, ale přesto se našlo něco, co dokázalo Abraháma dovést k pláči. Mrzelo ho, že se jim ještě nenarodilo žádné miminko. Nemít žádné děti bylo v té době ostudou. Rodině to přinášelo trápení. Kdo se postará o všechna jejich zvířata a služebníky, až Abrahám se Sárou zestárnou? Kdo převezme všechno to bohatství, které mají? Co s nimi bude? Věřili, že Hospodin jim potomka dá. Slíbil jim totiž, že v zemi, kterou ukázal Abrahámovi, budou jedna velká rodina. Přešlo však mnoho let a Abrahám se Sárou byli stále bez dětí. Jak dlouhé to bylo čekání. Sára si už říkala: „Hospodin na nás zapomněl. Děťátka se nedočkáme, protože jsme příliš staří!“ Byla velice smutná a Abrahám také. Oba už z toho dlouhého čekání přestávali Hospodinu věřit, že mluvil pravdu.

Hospodin však na Abraháma nezapomněl. Chtěl potěšit a ujistit, že os vím slibu stále ví a v pravý čas ho splní. Jedné noci Abrahám uslyšel zřetelně Hospodinův hlas, který řekl: „Nebud' smutný Abraháme. Stále se o tebe starám.“ Abrahám hned poznal, že k němu mluví Hospodin, dlouho se nerozmýšlel a řekl mu, co má na srdci: „Pane, stále ještě nemám své děti.“ Když Abrahám řekl Hospodinu o svém zármutku, Hospodin se na něj nerozhrněval, naopak byl rád, že se mu svěřuje se vším, co ho trápí. Tehdy Hospodin řekl Abrahámovi, ať jde ven ze stanu. „Podívej se nahoru – na nebe! Vidiš ty hvězdy? Zkus je spočítat!“ Nebe bylo hvězdami poseté. Spočítat by je nedokázal ani ten nejlepší počtář ze školy. Hospodin řekl: „Abraháme, kolik hvězd je na nebi, tolik ti dám dětí a vnuků, pravníků. Tak velká bude tvá rodina, která bude bydlet tady v této zemi! Já se o tuto rodinu budu starat. Jen mi musíš věřit a být trpělivý.“ Teď byl Abrahám znovu šťastný, protože Hospodinu uvěřil. Nedíval se už na své šediny a na bílé vlasy své manželky Sáry. Každé ráno, když se probudil, si pomyslel: Hospodin je dobrý! Určitě mi dá syna!“ A šel s novou chutí do práce. Věřil Hospodinu a snažil být se trpělivý.

Úkol:

Abrahám nedostal potomka hned, jakmile o něj v modlitbě poprosil. Hospodin jej učil trpělivosti. Tobě se také hned nepodaří například trefit se balonem jedním kopnutím do branky nebo nakreslit napoprvé krásnou kočku, spočítat bez chyby příklady do matematiky apod. Všechno vyžaduje čas a trpělivost. Něco musíme mockrát opakovat, abychom se to naučili. Není to jednoduché. Pak ale, až se ti to podaří napoprvé – trefíš se do branky, nakreslíš krásnou kočku, můžeš mít radost z dobře vykonané práce.